

Da Forslaget har udvidet de Undtagelser, Indenrigsministeren kan godkende, til Tilfælde, hvor Virksomheden efter sin Natur kun kan drives paa bestemte Tider af Aaret eller er afhængig af elementære Drevkræfter, der virke uregelmæssigt, maatte fremdeles det Spørgsmaal opstaa, hvor vidt en Regel om begrænset Søndagsfrihed kunde opstilles ved de af denne Grund undtagne Virksomheder. En Regel om Frihed hveranden Søndag, selv om den kunde fraviges paa den ovenfor angivne Maade, vilde aabenbart her ikke passe. Derimod vilde Forholdet her finde en naturlig, bægge Hensyn forenende Løsning, naar det bestemmes, at det ikke ved disse Virksomheders Fritagelse for det tvungne Arbejdsophør maa hindres, at Arbejderne kunne have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri.

De Forslag om Endringer i § 3, som man af de anførte Grunde er enedes om i Udvalget, have gjort det ønskeligt at foreslaa en ny Affattelse af Paragraffen, ved hvilken disse Endringer have fundet Udtryk, og samtidig en tidligere omtalt Endring i § 3 er indført, samt derhos en Henviisning til Lov af 23de Maj 1873 har fastslaaet selve Reglens Begrænsning paa den Maade, der fra alle Sider har været forudsat.

Fra Justitsministeriet har Udvalget modtaget et til Indenrigsministeriet indgivet Andragende fra Bestyrelsen for „de danske Købstæders Manufakturhandlerforening“, hvilket Andragende er aftrykt som Bilag til nærværende Betænkning. Det deri udtalte Ønske, at Butikslukningen om Søndagen maa udvides til at gælde ogsaa for Tiden indtil Kl. 9 Morgen, har Udvalget ikke troet at kunne slutte sig til. Der gives Arter af Butiksalg, ved hvilke en saadan Regel vilde gribe i høj Grad generende ind i Befolkningens Livsvaner og uden at den kan erkendes at være nødvendig for Djemedet.

Endringsforslag

1) Lovens Titel forandres til:

„Lov om den offentlige Fred paa Folketjens Helligdage samt paa Grundlovsdagen.“

Til § 1.

2) I 1ste Linie forandres „ovennævnte Lovs“ til: „Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folketjens Helligdage.“

3) Som nyt Stykke tilføjes Paragraffen:

„Endvidere skulle, med tilsvarende Undtagelse, Barber- og Frisørstuer holdes lukkede paa Folketjens Helligdage fra Kl. 12 Middag.“

Til § 2.

4) Hvis Endring Nr. 2 vedtages, forandres Ordene i 1ste Linie „i foregaaende Paragraf“ til: „i foregaaende Paragrafs første Stykke“.

Til § 3.

5) Paragraffen affattes saaledes:

„I Fabrikker eller paa saadanne Bærsteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade (Lov Nr. 74 af 23de Maj 1873), skal alt Arbejde ophøre paa Folketjens Helligdage fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat.“

Fra denne Regel er Indenrigsministeren bemyndiget til at tilstede almindelige Undtagelser i følgende Tilfælde:

1. naar de paagældende Virksomheder efter deres Natur kun kunne drives paa bestemte Tider af Aaret, eller ere afhængige af elementære Drevkræfter, der virke uregelmæssigt, dog at det ikke hindres, at Arbejderne kunne have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri;
2. naar de paagældende Virksomheder ifølge deres Bestaenighed eller af Hensyn til Befolkningens Forsyning med daglige Livsformødenheder kræve uafbrudt Drift. Arbejderne skulle i disse Tilfælde have fri hveranden Søndag, dog at det staar Arbejdsgiver og Arbejder aabent at træffe Overenskomst om Afvigelse herfra, naar Reglens Overholdelse under de givne Forhold vilde stæde Driften.